

عنوان مقاله:

تحلیلی بر توزیع فضایی خدمات ورزشی در محلات شهر اصفهان

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیای اجتماعی شهری، دوره 8، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمدحسین سرایی - استاد تمام گروه جغرافیا دانشگاه یزد، یزد، ایران.

حمید رضا غفاریان - استادیار گروه جغرافیا دانشگاه یزد، یزد، ایران.

فرزانه دستا - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه یزد، یزد، ایران.

خلاصه مقاله:

تبیین موضوع: ورزش و تربیت بدنی به عنوان یک مقوله مهم علمی و تربیتی در توسعه قوای جسمی و روحی روانی افراد می باشد. میزان دسترسی به پارک ها و باشگاه های ورزشی، رابطه مستقیمی با تمایل شخص به شرکت در فعالیت های بدنی به اندازه توصیه شده دارد. بر این اساس این پژوهش به سنجش عدالت فضایی در توزیع مکانی خدمات ورزشی شهری در محلات شهر اصفهان پرداخته شد. روش: نوع تحقیق بر اساس هدف، کاربردی و از نظر ماهیت و روش توصیفی- تحلیلی است. داده های مورد نیاز به روش کتابخانه ای و با مراجعه به منابع و سازمان های مربوطه گردآوری شد. توابع تحلیل نزدیکترین همسایگی، شاخص موران محلی، شاخص موران جهانی و تحلیل لکه های داغ برای تجزیه و تحلیل چگونگی الگوی توزیع فضایی خدمات ورزشی، پلیگون های تیسن برای بررسی مطلوبیت شعاع عملکردی این خدمات و شاخص دو متغیره موران در محیط نرم افزاری GeoDa، جهت تحلیل خودهمبستگی فضایی متغیر جمعیت شهر اصفهان در ارتباط با میزان پراکنش و مساحت خدمات ورزشی در سطح محلات شهر اصفهان به کار گرفته شدند. یافته ها: یافته های پژوهش نشان می دهند که الگوی پراکنش خدمات ورزشی شهری به صورت پراکنده توزیع یافته است. ارزیابی تاثیرگذاری الگوی توزیع فضایی این خدمات بر میزان مطلوبیت شعاع عملکردی بیانگر نامطلوبی مناطق و محلات پیرامون شهری از خدمات ورزشی می باشد. سنجش ارتباط بین توزیع خدمات ورزشی و میزان جمعیت محلات نیز ارتباط بسیار ضعیف این دو متغیر را تایید می کند و عدم توجه به عامل جمعیت و نیاز شهروندان در راستای توزیع خدمات ورزشی را نشان می دهد. نتایج: در مجموع نتایج تحقیق حاکی از نابرابری های اجتماعی و نبود عدالت در توزیع خدمات ورزشی در سطح محلات شهر اصفهان است.

کلمات کلیدی:

عدالت فضایی، توزیع فضایی، خدمات ورزشی، محلات شهر اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1368924>

